

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-15-92-96

Бублик Ольга Аркадіївна,
старший юрисконсульт-помічник
командира військової частини з правової роботи
при Національному університеті оборони України
e-mail: obublik99@gmail.com
<https://orcid.org/0009-0000-5572-0521>

ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ЯК ПРОВІДНИЙ СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБОРОНИ ДЕРЖАВИ

Стаття присвячена дослідженню функціональних особливостей Збройних Сил України як провідного суб'єкту забезпечення оборони держави. Автором вивчені доктринальні підходи до визначення поняття Збройних Сил України.

У статті акцентовано увагу на функціях Збройних Сил України, охоплюючи питання їх реалізації під час режиму воєнного стану. Наголошено на тому, що ЗСУ виконують комплекс функцій, які включають у себе захист країни від зовнішніх загроз, участь у миротворчих місіях, а також сприяння соціальному та технологічному розвитку країни. Серед основних функцій звернута увага, зокрема, на проведення стратегічного розгортання Збройних Сил України та створення угруповань військ (сил) для відсічі збройній агресії, відбиття нападу агресора з повітря, суші і моря та недопущення вторгнення угруповань його військ (сил) на територію держави та ін.

Автором розкрито аспект участі Збройних Сил України у забезпеченні міжнародної стабільності та миротворчості. У статті продемонстровано сьогоденню участь українських військ у миротворчих місіях.

У статті визначено інші напрямки діяльності ЗСУ, які включають підтримку соціального прогресу, участь у гуманітарних місіях під час катастроф, розробку та застосування сучасних технологій у військовій справі, що в свою чергу сприяє технічному прогресу та інноваціям в інших галузях національного господарства. Автор вивчає нормативно-правові акти, такі як Конституція України, Закони «Про Збройні Сили України» та «Про оборону», а також підзаконні акти та інструкції, що деталізують функціональний комплекс Збройних Сил України.

Автором підкреслено, що роль Збройних Сил України як провідного суб'єкта забезпечення оборони держави у сучасному світі постійно змінюється та розширюється, але їхнє завдання залишається сталим – забезпечення безпеки та захисту національних інтересів.

Ключові слова: Збройні Сили України, функції, суб'єкт оборони, забезпечення оборони, гуманітарні місії.

Bublik O. THE ARMED FORCES OF UKRAINE AS THE LEADING SUBJECT OF PROVIDING DEFENSE OF THE STATE

The article is devoted to the study of the functional features of the Armed Forces of Ukraine as the leading subject of state defense. The author studied doctrinal approaches to defining the concept of the Armed Forces of Ukraine.

The article focuses on the functions of the Armed Forces of Ukraine, covering the issue of their implementation during the martial law regime. It was emphasized that the Armed Forces perform a set of functions, which include protecting the country from external threats, participating in peacekeeping missions, as well as promoting the country's social and technological development. Among the main functions, attention is paid, in particular, to the strategic deployment of the Armed Forces of Ukraine and the creation of groups of troops (forces) to repel armed aggression, repulse the attack of an aggressor from the air, land and sea and prevent the invasion of groups of his troops (forces) into the territory of the state, etc. .

The author revealed the aspect of the participation of the Armed Forces of Ukraine in ensuring international stability and peacekeeping. The article demonstrates today's participation of Ukrainian troops in peacekeeping missions.

The article defines other areas of activity of the Armed Forces, which include support of social progress, participation in humanitarian missions during disasters, development and application of modern technologies in military affairs, which in turn contributes to technical progress and innovations in other branches of the national economy. The author studies normative legal acts, such as the Constitution of Ukraine, the Laws "On the Armed Forces of Ukraine" and "On Defense", as well as by-laws and instructions detailing the functional complex of the Armed Forces of Ukraine.

The author emphasizes that the role of the Armed Forces of Ukraine as the leading entity of state defense in the modern world is constantly changing and expanding, but their task remains constant - to ensure security and protect national interests.

Key words: Armed Forces of Ukraine, functions, defense entity, defense support, humanitarian missions.

Постановка проблеми. З початку повномасштабного вторгнення РФ на територію України, питання національної безпеки та територіальної цілісності стали пріоритетними не лише для України, а й для міжнародного співтовариства. Останні військово-політичні події та реальна ситуація, цілі й мотиви місцевих та регіональних конфліктів набувають нового змісту, а методи ведення бойових дій та стратегії воєнного протистояння динамічно змінюються. Ці зміни значно впливають на організаційну структуру, функції та завдання військової організації держави та її складові частини.

Воєнна сфера України набуває аналогічних трансформацій. Однією з найактуальніших проблем утвердження державності в нашій країні є оптимізація оборонної сфери та адаптація військової організації до характеру зовнішніх та внутрішньополітичних загроз та викликів. Це вимагає переосмислення низки проблем розвитку структурних елементів української військової організації та практичного використання їх

можливостей у захисті національних інтересів. Розуміння Збройних Сил України як провідного суб'єкта забезпечення оборони держави та компонента національної військової організації є основою та системоутворюючим елементом національної безпекової політики, що і обґрунтовує актуальність тематики дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Бачення Збройних Сил України як суб'єкта забезпечення оборони держави стало предметом вивчення багатьох українських науковців та експертів. Власну наукову позицію висловлено у напрацюваннях таких вчених-юристів, як: В. М. Александров, В.Б.Авер'янов, Ю. П. Битяк, О. М. Бандурка, О. Я. Зубов, М. І. Козюбра, В. А. Ліпкан, С. Ю. Поляков, О.О.Резніков, П. П. Скиба та ін.

Мета статті полягає в узагальненні та визначенні сутності та функціональних особливостей Збройних Сил України як провідного суб'єкта забезпечення оборони держави.

Виклад основного матеріалу дослідження. Термін «збройні сили» в українській науковій спільноті використовується для позначення військових формувань, які забезпечують оборону країни та виконують завдання збереження національної безпеки. До системи збройних сил України входять Збройні Сили, Національна Гвардія та інші військові формування.

У контексті тематики дослідження розглянемо доктринальні підходи вітчизняних науковців до визначення Збройних Сил України як провідного суб'єкта забезпечення оборони держави.

Так, Ю. Битяк під Збройними Силами України розуміє військову державну структуру, що призначена для збройного захисту суверенітету, незалежності, територіальної цілісності й неподільності України від військового нападу ззовні [1].

П. Скиба пропонує під Збройними Силами держави вбачати сукупність усіх наявних у державі силових структур, здатних підпорядкованими озброєними силами й засобами відвернути (локалізувати, нейтралізувати, ліквідувати) загрози безпеки держави воєнного характеру [9].

На думку В. Сокурєнко, Збройні Сили України є специфічною мілітаризованою державною структурою, яка створена з метою відстоювання національних інтересів України, забезпечення цілісності й недоторканності державних кордонів і суверенітету держави шляхом підготовки військовослужбовців до збройного захисту й здійснення захисту країни в разі збройної агресії або збройного конфлікту як усередині держави, так і зовні [10].

У загальному контексті, відповідно до норм Закону України «Про Збройні Сили України», під Збройними Силами України законодавець розуміє військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності [6].

Слід наголосити, що Збройні сили України відіграють ключову роль у забезпеченні національної безпеки, збереженні територіальної цілісності та сприянні міжнародній стабільності. Вони виконують комплекс функцій, які включають у себе захист країни від зовнішніх загроз, участь у миротворчих місіях, а також сприяння соціальному та технологічному розвитку країни.

Як зазначає С. Поляков, функції Збройних Сил є похідними від функцій держави, оскільки Збройні Сили є складовою частиною механізму держави й повинні спрямовувати свої зусилля на виконання пов'язаних з ними функцій держави. Грунтуючись на вказаному підході, функціями Збройних Сил України науковець вбачає передбачені Конституцією та законами України найважливіші напрями їх діяльності, в яких у концентрованому вигляді визначаються сутність, соціальне призначення Збройних Сил, їх місце у структурі державного апарату й сектора безпеки та оборони України, особливості проходження в їх структурних підрозділах військової служби. До того ж, як уже зазначалось, саме функції Збройних Сил України повинні бути покладені в основу доктрини забезпечення законності та правопорядку, визначення критеріїв їх забезпечення [5].

Перша і найважливіша функція Збройних Сил України полягає у захисті національної безпеки та територіальної цілісності країни. Це включає в себе захист від зовнішніх загроз, утримання обороноздатності та готовності до відстоювання своєї незалежності. Збройні сили України є головним стовпом, на якому ґрунтується здатність країни відповідати на будь-які виклики, що можуть виникнути на зовнішньому фронті.

Як слушно зазначає В. Пашинський, інституційний закон дає нам опосередковане розуміння функціональних особливостей Збройних Сил України [4].

Так, відповідно до статті 1 Закону України «Про Збройні Сили України», Збройні Сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України у випадках, визначених законом, беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

Крім того, з'єднання, військові частини і підрозділи Збройних Сил України відповідно до закону можуть залучатися до здійснення заходів правового режиму воєнного і надзвичайного стану, безпеки та захисту критичної інфраструктури, здійснення заходів щодо поводження з військовополоненими в особливий період, заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації у Донецькій та Луганській областях, організації та підтримання дій руху опору, проведення військових інформаційно-психологічних операцій, боротьби з тероризмом і піратством, заходів

щодо здійснення захисту життя, здоров'я громадян та об'єктів (майна) державної власності за межами України, забезпечення їх безпеки та евакуації (повернення), посилення охорони державного кордону, захисту суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі та їх правового оформлення, забезпечення безпеки національного морського судноплавства України у відкритому морі чи в будь-якому місці поза межами юрисдикції будь-якої держави, заходів щодо запобігання розповсюдженню зброї масового ураження, протидії незаконним перевезенням зброї і наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів у відкритому морі, ліквідації надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, кризових ситуацій, надання військової допомоги іншим державам, а також брати участь у міжнародному військовому співробітництві, міжнародних антитерористичних, антипіратських та інших міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України.

Поряд з цим, збройні Сили України у сфері захисту критичної інфраструктури забезпечують організацію захисту військових об'єктів критичної інфраструктури Збройних Сил України від терористичних загроз, підготовку до застосування військ (сил) Збройних Сил України у разі вчинення терористичного акту в повітряному просторі або територіальному морі України, проведення заходів з підвищення рівня захищеності, усунення ризиків і загроз вибухопожежобезпеки арсеналів, баз та складів Збройних Сил України, виконання завдань з протиповітряного прикриття важливих об'єктів держави (критичної інфраструктури), перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Також органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України, Сили спеціальних операцій Збройних Сил України відповідно до закону можуть залучатися до виконання розвідувальних завдань [6].

А. Єрмоленко, здійснивши порівняльний аналіз основних функцій та завдань силових елементів в контексті виконання основного призначення воєнної організації держави, дійшов висновку, що провідним елементом воєнної організації української держави за функціональним призначенням є Збройні Сили України. Крім того, цю тезу дослідник підтвердив наочно шляхом кількісної характеристики ЗС України та інших військових формувань [3].

Серед основних завдань Збройних Сил України в особливий період у випадку збройної агресії А. Єрмоленко виокремлює наступні:

- проведення стратегічного розгортання Збройних Сил України та створення угруповань військ (сил) для відсічі збройній агресії;
- відбиття нападу агресора з повітря, суші і моря та недопущення вторгнення угруповань його військ (сил) на територію держави;
- ведення операцій і бойових дій з метою завдання поразки військам (силам) агресора, його розгрому та створення умов для укладення миру;
- ліквідація (локалізація, нейтралізація) збройного конфлікту в разі його виникнення.

Друга важлива функція Збройних Сил України полягає у сприянні міжнародній стабільності та миротворчості. Українські війська приймають участь у миротворчих місіях під егідою ООН та інших міжнародних організацій, допомагаючи відновлювати мир у регіонах конфліктів та забезпечувати безпеку цивільного населення.

Нагадаємо, що участь України в миротворчих операціях розпочалась із затвердження Верховною Радою України постанови «Про участь батальйонів Збройних Сил України в Миротворчих Силах Організації Об'єднаних Націй у зонах конфліктів на території колишньої Югославії» від 03.07.1992 №2538-XII [8].

На сьогоднішній день Збройні сили України беруть участь у кількох міжнародних миротворчих операціях та місіях безпеки. Ось деякі з них:

- Місія ООН з миротворення в Конго (MONUSCO): ЗСУ приймають участь у цій місії, яка має на меті підтримку миру та стабільності в Демократичній Республіці Конго;
- Місія ООН з миротворення на Синайському півострові (UNEF): Українські миротворці також беруть участь у цій місії ООН, спрямованій на підтримку миру та безпеки в регіоні Синайського півострова;
- Місія НАТО в Косово (KFOR): Деякі підрозділи ЗСУ долучилися до цієї місії, яка спрямована на забезпечення безпеки та стабільності в регіоні Косово [2].

Українські військові також можуть брати участь у інших міжнародних миротворчих операціях за запитом ООН, НАТО або інших міжнародних організацій.

Третя функція Збройних Сил України пов'язана з розвитком країни. Це включає підтримку соціального прогресу, участь у гуманітарних місіях під час катастроф, розробку та застосування сучасних технологій у військовій справі, що в свою чергу сприяє технічному прогресу та інноваціям в інших галузях національного господарства.

Власне, участь Збройних Сил України у гуманітарних місіях передбачена Законом України «Про оборону України». У свою чергу, участь у гуманітарних місіях може бути регульована також міжнародними договорами та угодами, до яких приєдналася Україна, такими як угоди з ООН або іншими міжнародними

організаціями [7].

Невід'ємною складовою функціонування Збройних Сил України є їхня демократична легітимність, підкріплена законами та контролем цивільного суспільства. Це сприяє збереженню військової сили в межах правового поля та захисту прав і свобод громадян.

Загалом, Збройні сили України виконують не лише оборонні функції, а й активно сприяють розвитку країни та міжнародній стабільності. Їхня роль у сучасному світі постійно змінюється та розширюється, але їхнє завдання залишається сталим – забезпечення безпеки та захисту національних інтересів.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що сучасні Збройні Сили України є ключовим елементом системи національної безпеки та оборони. Їхня роль та значення визначаються не лише військовими аспектами, але й глибоко вбудованою у політичну, економічну та соціокультурну структуру країни. Безсумнівно, Збройні Сили України виконують ряд ключових завдань у забезпеченні оборони держави. По-перше, вони здатні відповісти на будь-які виклики військового характеру, будь то зовнішні агресії чи внутрішні загрози. Відмітною рисою є активна участь у миротворчих місіях, що сприяє підтримці стабільності та розвитку в регіональному та міжнародному контексті. Другий аспект полягає в розвитку та модернізації власного військового потенціалу. Збройні Сили стають каталізатором технологічного прогресу та наукових досліджень, що відзначається впровадженням новітніх розробок у сфері озброєнь, комунікацій та військової медицини. Третім аспектом є партнерство з іншими країнами та міжнародними військовими організаціями. Участь в спільних навчаннях, обмін досвідом та взаємна підтримка роблять Збройні Сили України активним учасником міжнародного військового співтовариства. Збройні Сили України визначаються не лише військовою потужністю, але й комплексним підходом до забезпечення національної безпеки. Їх роль як провідного суб'єкта оборони держави полягає в здатності ефективно реагувати на всі аспекти загроз, забезпечуючи стабільність, розвиток та співпрацю на міжнародному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Адміністративне право України: Підручник. К.: Юрінком Інтер, 2007. 544 с.
2. Дрозд Д. Участь Збройних Сил України в миротворчих операціях. *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. № 2 (6). 2019. С. 5-16. URL: <https://relint.vnu.edu.ua/index.php/relint/article/view/104/96>
3. Єрмоленко А. Збройні Сили України як базовий компонент воєнної організації держави. *Політичний менеджмент*. № 3. 2005. С. 16-27. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/8912/2-ermolenko.pdf?sequence=1>
4. Пашинський В. Й. Збройні сили України в системі забезпечення оборони держави. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 4/2018. С. 102-105. URL: http://lsej.org.ua/4_2018/28.pdf
5. Поляков С. Ю. Адміністративно-правові засади забезпечення законності та правопорядку у Збройних Силах України: монографія. Х.: Право, 2012, 256 с.
6. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 №1934-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12#Text>
7. Про оборону України: Закон України від 06.12.1991 № 1932-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text>
8. Про участь батальйонів Збройних Сил України в Миротворчих Силах Організації Об'єднаних Націй у зонах конфліктів на території колишньої Югославії: постанова Верховної Ради України від 03.07.1992 № 2538-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2538-12#Text>
9. Скиба П. «Будівництво і розвиток» Збройних сил України, або як пройти шлях від воєнної організації держави до з'єднання. Славута. 2013. 268 с.
10. Сокурєнко В. В. Характеристика системи Збройних Сил України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2015. №15. С. 74-76. URL: https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc15/part_1/21.pdf

REFERENCES:

1. Administrative Law of Ukraine: Textbook. K.: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
2. Drozd, D. (2019). Uchast Zbroinykh Syl Ukrainy v myrotvorchykh operatsiiakh. [Participation of the Armed Forces of Ukraine in peacekeeping operations]. *Mizhnarodni vidnosyny, suspilni komunikatsii ta rehionalni studii*. № 2 (6), 5-16. URL: <https://relint.vnu.edu.ua/index.php/relint/article/view/104/96> [in Ukrainian].
3. Yermolenko, A. (2005). Zbroini Syly Ukrainy yak bazovyi komponent voiennoi orhanizatsii derzhavy. [The Armed Forces of Ukraine as a basic component of the military organization of the state]. *Politychnyi menedzhment*, 3, 16-27. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/8912/2-ermolenko.pdf?sequence=1> [in Ukrainian].
4. Pashynskiy, V. Y. (2018). Zbroini syly Ukrainy v systemi zabezpechennia oborony derzhavy. [The Armed Forces of Ukraine in the system of ensuring the defense of the state]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*, 4, 102-105. URL: http://lsej.org.ua/4_2018/28.pdf [in Ukrainian].
5. Poliakov, S. Yu. (2012). Administrativno-pravovi zasady zabezpechennia zakonnosti ta pravoporiadku

u Zbroinykh Sylakh Ukrainy: monohrafiia. [Administrative and legal principles of ensuring legality and law and order in the Armed Forces of Ukraine: monograph]. Kh.: Pravo [in Ukrainian].

6. Pro Zbroini Syly Ukrainy. (1991, December 06). [On the Armed Forces of Ukraine]. Zakon Ukrainy №1934-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1934-12#Text> [in Ukrainian].

7. Pro oboronu Ukrainy. (1991, December 06). [On the defense of Ukraine]. Zakon Ukrainy № 1932-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text> [in Ukrainian].

8. Pro uchast batalioniv Zbroinykh Syl Ukrainy v Myrotvorchykh Sylakh Orhanizatsii Obiednanykh Natsii u zonakh konfliktiv na terytorii kolyshnoi Yuhoslavii. (1992, Jule 03). [On the participation of battalions of the Armed Forces of Ukraine in the Peacekeeping Forces of the United Nations Organization in conflict zones on the territory of the former Yugoslavia]. Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy № 2538-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2538-12#Text> [in Ukrainian].

9. Skyba, P. (2013). «Budivnytstvo i rozvytok» Zbroinykh syl Ukrainy, abo yak proity shliakh vid voiennoi orhanizatsii derzhavy do ziednannia. ["Construction and development" of the Armed Forces of Ukraine, or how to go from the military organization of the state to the union]. Slavuta [in Ukrainian].

10. Sokurenko, V. V. (2015). Kharakterystyka systemy Zbroinykh Syl Ukrainy. [Characteristics of the Armed Forces of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser.: Yurysprudentsiia*, 15, 74-76. URL: https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc15/part_1/21.pdf [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 5.11.2023

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-15-96-99

Власов Антон Володимирович,
аспірант кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнського державного університету
імені Володимира Винниченка
e-mail: anton.vlas86@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-4999-5892>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття присвячена висвітленню адміністративно-правових форм діяльності суб'єктів публічного адміністрування у сфері торговельної діяльності. Розглянуто доктринальні підходи до розуміння понять «форма» та «адміністративно-правова форма». Акцентується увага на тому, що спільним для всіх визначень є акцент на зовнішньому вираженні змісту.

На підставі аналізу думок науковців надано авторське визначення адміністративно-правової форми діяльності суб'єктів публічного адміністрування у сфері торговельної діяльності.

Зазначено ознаки адміністративно-правових форм діяльності суб'єктів публічного адміністрування та досліджено основні адміністративно-правові форми діяльності суб'єктів публічного адміністрування.

Зауважено, що сьогодні домінуючою є класифікація адміністративно-правових форм за поділом на правові та неправові. До правових форм діяльності суб'єктів публічного адміністрування у сфері торговельної діяльності рекомендовано відносити: 1) видання відомчих нормативних актів; 2) укладення угод; 3) вчинення юридично значущих дій. До неправових форм – проведення нарад, зборів, обговорень, перевірок, розробка планів, прогнозів, програм, здійснення бухгалтерського, статистичного, податкового обліку, проведення прес-конференцій тощо.

Ключові слова: адміністративно-правові форми, адміністративно-правове регулювання, публічне адміністрування, суб'єкти публічного адміністрування, торговельна діяльність, управлінська діяльність.

Vlasov A. ADMINISTRATIVE AND LEGAL FORMS OF ACTIVITY OF PUBLIC ADMINISTRATION ENTITIES IN THE FIELD OF COMMERCIAL ACTIVITY

The article is devoted to the coverage of administrative and legal forms of activity of public administration subjects in the field of trade. Doctrinal approaches to understanding the concepts of "form" and "administrative-legal form" are considered. Attention is focused on the fact that common to all definitions is an emphasis on the external expression of the content.

Based on the analysis of the opinions of scientists, the author's definition of the administrative and legal form of activity of public administration subjects in the field of trade activity is provided.

The signs of administrative and legal forms of activity of public administration subjects are indicated and the main administrative and legal forms of activity of public administration subjects are investigated.

It is noted that today the dominant classification of administrative-legal forms is divided into legal and non-legal ones. It is recommended to include the following legal forms of activity of public administration entities in the field of trade activity: 1) issuance of departmental regulatory acts; 2) conclusion of agreements; 3) committing legally significant actions. Non-legal forms include meetings, gatherings, discussions, inspections, development of plans, forecasts, programs, accounting, statistical, tax